

STEPHEN
KING

**FRUMOASELE
ADORMITE**

OWEN
KING

Traducere din limba engleză
RUXANDRA TOMA

ARMADA

Coperta: Adnan VASILE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

KING, STEPHEN

Frumoasele adormite / Stephen King, Owen King; trad. din lb. engleză : Ruxandra Toma.–

București: Nemira Publishing House, 2018

ISBN 978-606-43-0404-9

I. King, Owen

II. Toma, Ruxandra (trad.)

821.111

Stephen King

SLEEPING BEAUTIES

Copyright © 2017 by Stephen King and Owen King

© ARMADA, 2018

ARMADA este un imprint al Grupului editorial **NEMIRA**

Redactor-șef: Marian COMAN

Redactor: Oana IONAȘCU

Tehnoredactor: Magda BITAY

Lector: Ecaterina DERZSI

Tiparul executat de ARTPRINT SRL

Tel: 0723.13.05.02, e-mail: office@artprint.ro

Orice reproducere, totală sau parțială,
a acestei lucrări, închirierea acestei cărți
fără acordul scris al editorului, sunt strict interzise
și se pedepsesc conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-43-0404-9

PERSONAJELE

ORAȘUL DOOLING¹, CAPITALA PROVINCIEI DOOLING

- Truman „Trume“ Mayweather, 26 de ani, producător de metamfetamină;
- Tiffany Jones, 28 de ani, verișoara lui Truman;
- Linny Mars, 40 de ani, dispecer în cadrul Secției de Poliție din Dooling;
- Șerif Lila Norcross, 45 de ani, în cadrul Secției de Poliție din Dooling;
- Jared Norcross, 16 ani, elev în clasa a XI-a la liceul din Dooling, fiul Lilei și al lui Clint;
- Anton Dubcek, 26 de ani, proprietar și unic angajat al firmei „Doar cu Anton piscina ta e beton“, SRL;
- Magda Dubcek, 56 de ani, mama lui Anton;
- Frank Geary, 38 de ani, angajat în cadrul Protecției Animalelor din Dooling (adică hingher);
- Elaine Geary, voluntară în organizația Goodwill², soția lui Frank;

¹ Localitate din statul Georgia, cu o populație de 154 de locuitori la recensământul din 2010 (n. tr.).

² Goodwill Industries International, Inc. – organizație non-profit, care oferă cursuri de integrare socio-profesională pentru persoanele defavorizate (n. tr.).

● Nana Geary, 12 ani, elevă în clasa a VI-a la gimnaziul din Dooling;

● Baba Essie, 60 de ani, femeie fără adăpost;

● Terry Coombs, 45 de ani, angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Rita Coombs, 42 de ani, soția lui Terry;

● Roger Elway, 28 de ani, angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Jessica Elway, 28 de ani, soția lui Roger;

● Platinum Elway, 8 luni, fiica lui Roger și a Jessicăi;

● Reed Barrows, 31 de ani, angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Leanne Barrows, 32 de ani, soția lui Reed;

● Gary Barrows, 2 ani, fiul cuplului Reed și Leanne;

● Drey T. Barry, 42 de ani, proprietarul firmei „Asigurări Drew T. Barry“;

● Vern Rangle, 48 de ani, angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Elmore Pearl, 38 de ani, angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Rupe Wittstock, 26 de ani, angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Will Wittstock, 27 de ani, angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Dan Treat (zis Negociatorul¹), 27 de ani, angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Jack Albertson, 61 de ani, pensionar angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Mick Napolitano, 58 de ani, pensionar angajat la Secția de Poliție din Dooling;

● Nate McGee, 60 de ani, pensionar angajat la Secția de Poliție din Dooling;

¹ Joc de cuvinte: *treater* – „negociator“ (n. tr.).

- Carson „Mușchi-de-Fier“ Struthers, 32 de ani, fost boxer în competiția Mănușile Aurii¹;
- JT Wittstock, 64 de ani, antrenor al echipei de fotbal „Războinicii“, a liceului din Dooling;
- Dr. Garth Flickinger, 52 de ani, chirurg plastician;
- Fritz Meshaum, 37 de ani, mecanic;
- Barry Holden, 47 de ani, avocat din oficiu;
- Oscar Silver, 83 de ani, judecător;
- Mary Pak, 16 ani, elevă în clasa a XI-a la liceul din Dooling;
- Eric Blass, 16 ani, elev în clasa a XI-a la liceul din Dooling;
- Curt McLeod, 16 ani, elev în clasa a XI-a la liceul din Dooling;
- Kent Daley, 16 ani, elev în clasa a XI-a la liceul din Dooling;
- Willy Burke, 75 de ani, cetățean care face muncă de voluntariat;
- Dorothy Harper, 80 de ani, pensionară;
- Margaret O'Donnell, 72 de ani, sora lui Gail, pensionară;
- Gail Collins, 68 de ani, sora lui Margaret, secretară în cabinetul unui dentist;
- Doamna Ransom, 77 de ani, brutăreasă;
- Molly Ransom, 10 ani, nepoata doamnei Ransom;
- Johnny Lee Kronskey, 41 de ani, detectiv particular;
- Jaime Howland, 44 de ani, profesor de științele comunicării;
- Eve Black, în jur de 30 de ani, o necunoscută.

ÎNCHISOAREA

- Janice Coates, 57 de ani, directoare a Penitenciarului pentru Femei din Dooling;

¹ Golden Gloves – competiție anuală de box amator în SUA (n. tr.).

● Lawrence „Lore“ Hicks, 50 de ani, director-adjunct al Penitenciarului pentru Femei din Dooling;

● Rand Quigley, 30 de ani, gardian la Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Vanessa Lampley, 42 de ani, gardiană la Penitenciarul pentru Femei din Dooling și câștigătoare, în anii 2010 și 2011, a turneului de skanderbeg din Ohio Valley, categoria de vârstă 35–45 de ani;

● Millie Olson, 29 de ani, gardiană la Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Don Peters, 35 de ani, gardian la Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Tig Murphy, 45 de ani, gardian la Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Billy Wettermore, 23 de ani, gardian la Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Scott Hughes, 19 ani, gardian la Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Blanche McIntyre, 65 de ani, secretară la Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Dr. Clinton Norcross, 48 de ani, șeful secției de psihiatrie din Penitenciarul pentru Femei din Dooling și soțul Lilei;

● Jeanette Sorley, 36 de ani, deținuta #4582511-1, Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Ree Dempster, 24 de ani, deținuta #4602597-2, Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Kitty McDavid, 29 de ani, deținuta #4603241-2, Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Angel Fitzroy, 27 de ani, deținuta #4601959-3, Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Maura Dunbarton, 64 de ani, deținuta #4028200-1, Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

● Kayleigh Rawlings, 40 de ani, deținuta #4521131-2, Penitenciarul pentru Femei din Dooling;

- Nell Seeger, 37 de ani, deținuta #4609198-1, Penitenciarul pentru Femei din Dooling;
- Celia Frode, 30 de ani, deținuta #4633978-2, Penitenciarul pentru Femei din Dooling;
- Claudia „Trup Trăsnet“ Stephenson, 38 de ani, deținuta #4659873-1, Penitenciarul pentru Femei din Dooling.

ALȚII

- Lowell „Curcă Plouată“ Griner, 35 de ani, infractor;
- Maynard Griner, 35 de ani, infractor;
- Michaela Morgan, născută Coates, 26 de ani, corespondent *NewsAmerica*;
- Cumătrul Tabac (pe numele lui adevărat: Scott David Winstead Jr.), 60 de ani, pastor, conducătorul sectei Străluminății.
- un vulpoi obișnuit, de aproximativ 4 sau 6 ani.

„Nu contează dacă ești bogată sau săracă,
Isteață sau bătută-n cap.
În lumea asta desuetă, femeia e la cheremul bărbatului.
Iar dacă tu te-ai născut femeie
Înseamnă că te-ai născut ca să suferi.
Te-ai născut ca să fii călcată în picioare,
Mințită,
Înșelată
Și batjocorită.“

SANDY POSEY¹, *Born a Woman*; versuri de MARTHA SHARP

„Îți spun eu că nu ai cum să *nu* ai bătăi de cap
de la o pată de lumină!“

REESE MARIE DEMPSTER, deținuta #4602597-2,
Penitenciarul pentru Femei din Dooling

„A fost avertizată. I s-a explicat. Cu toate acestea,
s-a încăpățânat să continue.“

Senatorul republican ADDISON „MITCH“ McCONNELL
despre senatoarea democrată ELIZABETH WARREN²

¹ Sandy Posey – cântăreață de muzică pop din anii șaizeci (n. tr.).

² Dispută în Senatul SUA pe tema drepturilor femeilor și a discriminării rasiale, februarie 2017 (n. tr.).

Molia o face să râdă pe Evie. Se așază pe brațul ei dezgolit și ea mângâie cu vârful arătătorului inelele cafenii și cenușii care-i decorează aripile. „Bună, frumoaso!” îi spune ea. Se înalță. Sus, mai sus, tot mai sus zboară molia, până o înghite o rază de soare, încălțită în frunzișul lucios și verde, aflat la șapte metri deasupra adăpostului pe care și l-a făcut Evie printre rădăcinile de pe sol.

O funie de culoarea aramei se strecoară afară dintr-o gaură neagră din centrul trunchiului și se încolăcește între striurile scoarței. Bineînțeles că Evie nu are încredere în șarpe. A mai avut de furcă cu el și înainte.

Ca la un semn, molia ei și alte zece mii zvâcnesc brusc din coroana arborelui, într-un nor viu, întunecat. Roiul se învârteste pe cer, în direcția celor câțiva pini slăbănogi, rămași în zona defrișată de la celălalt capăt al pajiștii. Se ridică și ea ca să le urmeze. Tulpinile florilor sălbatice îi scârțâie sub tălpi, iar iarba înaltă până la brâu îi biciuiește pielea goală. Când se apropie de grupul dezolant de copaci, sesizează primele mirosuri chimice – amoniac, benzen, gaz și încă foarte multe altele, zece mii de tăieturi într-o bucățică de carne – și atunci își pierde o speranță pe care nici nu știa că o nutrise.

Din urmele pașilor ei se răspândesc pânze de păianjen, scânteietoare în lumina dimineții.

PARTEA ÎNTÂI

TRIANGLUL DE DEMULT¹

¹ „The Auld Triangle“ – cântec despre viața în închisoare, compus în 1954 de poetul și dramaturgul irlandez Brendan Behan (n. tr.).

„În temnița femeilor
Sunt șaptezeci de pușcăriașe.
Cât mi-aș dori să fiu și eu acolo,
Pentru că atunci triunghiul acela vechi
Ar zornăi
De-a lungul Canalului Royal.“

BRENDAN BEHAN

1

Ree a întrebat-o pe Jeanette dacă a observat vreodată careul pe care îl face lumina care intră pe geam. Jeanette a răspuns că nu. Ree stătea pe patul de sus, Jeanette pe cel de jos. Amândouă așteptau să se deschidă celulele și să primească micul dejun. Începea o altă dimineață.

Părea că Ree, colega de celulă a lui Jeanette, studiasă temeinic acel pătrat de lumină. Pentru că i-a explicat că pornea de pe peretele din fața geamului, cobora încet-încet-încet, trecea peste masa lor, ca să ajungă în cele din urmă pe podea. După cum putea să vadă acum Jeanette, lumina se instalase fix în centrul pardoselei, de unde strălucea puternic spre ele.

– Ree, spuse Jeanette, nu mă mai bate la cap cu pata aia de lumină!

– Îți spun eu că nu ai cum să *nu* ai bătăi de cap de la o pată de lumină.

Și Ree scoase nechezatul ei caracteristic, prin care își exprima mai mereu amuzamentul.

Atunci Jeanette zise:

– În regulă. Ce curu' meu o mai însemna și asta?

Iar colega de celulă necheză încă o dată.

Ree era o fată bună, dar avea comportamentul unui țânc de doi ani, pe care îl sperie tăcerea. Era în pușcărie pentru

înșelăciune, fals și deținere de droguri în vederea comercializării. Nu se pricepuse la niciuna dintre aceste îndeletniciri și, prin urmare, ajunsese în spatele gratiilor.

Jeanette era închisă pentru ucidere din culpă; într-o seară de iarnă din 2005, își înjunghiasă soțul (îl chema Damian) în testicule cu o șurubelniță. Pentru că Damian era sub influența drogurilor, nu fusese în stare să se ridice din fotoliu și murise chiar acolo din cauza hemoragiei. Evident că și Jeanette fusese la fel de drogată.

– M-am uitat la ceas, spuse Ree. Am cronometrat. Lumina aia intră pe geam și ajunge pe podea în douăzeci și două de minute.

– Ar trebui să-i anunți pe ăia de la *Cartea Recordurilor*, îi zise Jeanette.

– Azi-noapte am visat că mâncam tort de ciocolată cu Michelle Obama și ea era oftică la greu: „O să te faci cât o vacă, Ree!” Da’ și ea mânca din tortul ăla, știi?

Ree necheză iarăși și continuă:

– Te-am păcălit. N-am visat asta. Am inventat. Pe bune acum, am visat o profă. Și profa asta îmi tot zicea că sunt în altă clasă și eu îi tot ziceam că nu, în clasa aia trebuie să fiu, și ea zicea că bine și ne mai preda ceva și după aia iar îmi zicea că nu am ce căuta acolo și eu îi ziceam că ba da, am. Și tot așa. M-a înnebunit de cap. Și tu? Tu ce-ai visat, Jeanette?

– Păi...

Jeanette încercă să-și amintească, însă nu izbuti. Se pare că noua medicație îi făcea somnul mai greu. Pe vremuri, i se întâmplase destul de frecvent să aibă coșmaruri despre Damian. Care-i apărea în ele așa cum arătase în dimineața de după, când era deja mort, cu dungi albastre ca de cerneală pe piele.

Jeanette îl întrebuse pe domnul doctor Norcross dacă visele ei aveau de-a face cu sentimentul de vinovăție. Doctorul i-a aruncat privirea lui piezișă, care părea s-o întrebe „mă iei la mișto, fato?“, privire care o enerva la culme, dar cu care începuse să se obișnuiască, și după aia a întrebat-o dacă ea crede că iepurașii au urechi clăpăuge. Mda. În regulă. M-am prins. În orice caz, lui Jeanette nu-i lipseau visele acelea.

– Scuze, Ree. Nu mai țin minte. Poate că am visat ceva, dar am uitat.

Acum se auzeau tropăieli pe coridorul primului etaj din Aripa B a penitenciarului: un gardian care făcea o verificare de ultim moment, înainte de deschiderea ușilor de la celule.

Jeanette închise ochii. Și își inventă un vis. În el, închisoarea era o ruină. Iedera luxuriantă, cățărată pe zidurile vechi ale celulelor, tremura ușor în adierea vântului de primăvară. Mâncat de timp, din tavan nu mai era decât o jumătate. Două șopârle mici se fugăreau pe un morman de moloz. Fluturii făceau salturi în aer. Miresme bogate de pământ și vegetație umpleau ce mai rămăsese din celula lor. Impresionat la culme, Bobby stătea lângă ea și se uita înăuntru printr-o gaură în zid. Mama lui era arheolog. Ea descoperise locul acesta.

– Crezi că aș putea să particip la o emisiune-concurs dacă am cazier?

Visul se năruie. Jeanette gemu. Ei, asta-i situația, a fost frumos cât a durat. Viața este categoric mai bună atunci când iei pastile. Așa găsisse un loc tihnit unde să se refugieze, un loc numai al ei. Sigur, avea și doctorul un merit. Jeanette redeschise ochii.

Ree se benocla la Jeanette. Viața în pușcărie era de tot rahatul, dar o fată ca Ree era mai în siguranță acolo. În lumea de afară ar fi putut oricând să fie călcată de vreo mașină. Sau să vândă droguri unui narcoman care numai a narcoman nu arăta. Ceea ce și făcuse.

– Care-i baiul? Întrebă Ree.

– Nu-i niciun bai. Eram în paradis, atâta tot. Și tu l-ai distrus cu gura ta cea mare.

– Ce zici?

– Nu contează. Uite ce cred eu: ar trebui să existe o emisiune concurs la care să poți participa doar dacă ai cazier. Am putea s-o numim *Minți și câștigi*.

– Vai, ce-mi place! Și cum ar fi?

Jeanette se ridică în capul oaselor, căscă și dădu din umeri.

– Trebuie să mă mai gândesc. Știi tu, să inventez regulamentul.